

ktorý by vyjadroval neprítomnosť vojny, aleje to pozitívna predstava blahobytu a prosperity, hľa, preto žalmista hovorí o nasýtení „najlepšou pšenicomou“, to jest o vynikajúcom obilí s klasmi plných zrn. Pán teda posilnil obranu Jeruzalema a dal, aby naň zostúpilo jeho požehnanie a rozšíril ho na celú krajinu a tak jej daroval pokoj a nasýtil svoje deti (Ž 132, 15).

3. V druhej časti žalmu (porov. Ž 147, 15-18) sa Boh predstavuje predovšetkým ako Stvoriteľ. Dvakrát sa totiž spája jeho tvorčie dielo so slovom, ktoré vyvolalo bytie k životu: „Boh povedal: ‚Buď svetlo!‘ A bolo svetlo... Svoj rozkaz na zem zosiela... Zošle svoje slovo“.

Vidíme, ako na pokyn Božieho slova prepuknú a stabilizujú sa dve základné obdobia. Na jednej strane dáva Pán zostúpiť na zem zime malebne predstavovanej snehom bielym ako vlna, srieňom podobným popolu, krupobitím porovnávaným s omrvinkami chleba a mrazom, ktorý všetko zoviera. Na druhej strane je tu Boží príkaz, aby vial teplý vietor, ktorý prináša leto a roztápa ľady: vody dažďov a potokov môžu takto voľne tečť a zavlažovať zem a zúrodňovať ju.

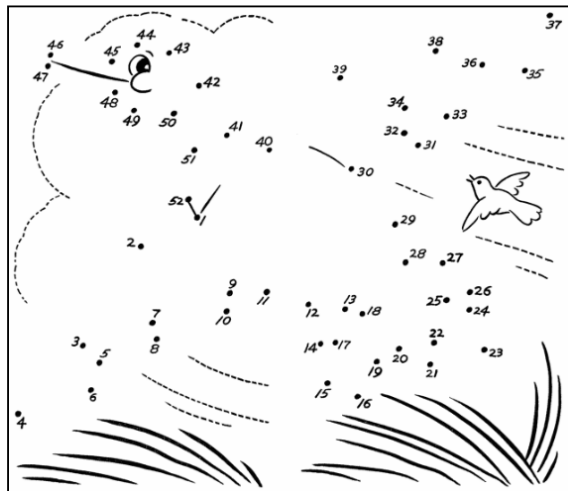
Božie slovo je teda pri koreni zimy i tepla, cyklu ročných období a kolobehu života v prírode. Ľudstvo je pozvané, aby uznalo Stvoriteľa a ďakovalo mu za základný dar vesmíru, ktorý ho obklopuje, dáva mu dýchať, živí ho a udržuje.

4. Prejdeme teraz k tretiemu, poslednému prvku nášho hymnusu chvály (porov. v. 19-20). Je to návrat k Pánovi dejín, od ktorého sme vyšli. Božie slovo prináša Izraelu ešte väčší a vzácnejší dar, dar Zákona, Zjavenia. Je to osobitný dar: „Neurobil tak iným národom, nezjavil im svoje zámary (v. 20).

Biblia je teda pokladom vyvoleného ľudu, ku ktorému sa treba pripútať s láskou a vernou oddanosťou. To je to, čo hovorí Mojžiš Hebrejom v Knihe Deuteronomium: „Kde je národ taký slávny, ktorý by mal také spravodlivé prikázanie a ustanovenia, ako je celý tento zákon, ktorý vám dnes predkladám?“ (Dt 4, 8).

5. Ako sú dva slávne Božie činy v stvorení a v dejinách, tak sú dve zjavenia: jedno zapísané v samej prírode zosťavené a otvorené všetkým, druhé darované vyvolenému ľudu, ktorý musí o ňom svedčiť a oznámiť ho celému ľudstvu, a ktoré je obsiahnuté v Svätom písme. Dve rozličné zjavenia, ale jeden je Boh a jediné je jeho slovo. Všetko povstalo skrze Slovo — povie raz v prológu evanjelia Ján — a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. Slovo sa teda stalo aj „telom“, to znamená, že vstúpilo do dejín a postavilo si svoj príbytok medzi nami (porov. Jn 1, 3, 14).

z L'Osservatore Romano, č. 23 (tyždenné vydanie v taliančine) zo 7. júna 2002

- Ako dostaneme pomocou vody svetlo?
- Umyjeme okná.

Raj otcov pušťa O radosti

Abba Hyperechios povedal: „Chváľ Boha bez prestania duchovnými piesňami, zotrvávaj vždy v rozjímaní a takýmto spôsobom budeš schopný niesť bremeno pokušení, ktoré budú na teba doliehať. Cestujúci, ktorý nesie ťažký náklad, z času na čas sa zastaví a urobí zopár hlbokých nádychoch. To robí bremeno ľahším a cestu príjemnejšou.“

prevzaté, spracoval MŠ

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10 €

internet: www.grkat-sekcov.sk
e-mail: presov.sekcov@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540
tlač: A-print, sro., Reimanova 9, Prešov

Nepršlo jazykovou úpravou

† Farský list

Číslo 21 31. október 2010

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Mesiac november začíname častejšími návštevami cintorínov, spomíname i na našich drahých, ktorí nás predišli do večnosti. Myslíme na nich s láskou, možno aj so slzami v očiach a s bolesťou v srdci. Skráľujeme ich hroby, modlíme sa za nich...

ento zvláštny novembrový čas, späť s cintorínmi a so spomienkami na našich zosnulých, by nás však mal učiť ešte jednu vec – žiť v perspektíve večnosti. To znamená ceníť si viac to, čo zostáva na večnosť – náš vzťah k Bohu. Máme sa snažiť zveľaďovať všetko to, čo nám daný vzťah pomáha prehlbovať – modlitbu, sviatosť, obetu, no predovšetkým lásku... Každý skutok lásky nás totiž privádza bližšie k Bohu. Čistá láska nikdy nezahynie – bude našim najväčším pokladom na tej druhej strane života.

Žiť s myšlienkou na večnosť tiež znamená uvedomovať si, že sme stvorení pre nebo. Vedieť, že to najkrajšie nás ešte len čaká. Naša vlasť je v nebi – tam nám Ježiš šiel pripraviť miesto, tam nás čaká nebeský Otec. Uvedený pohľad na večnosť nás ale nesmie odpútať od každodennej reality, od našich najobyčajnejších povinností, rodinných či iných vzťahov. Ba práve naopak – má nám pomáhať vnímať život v celej jeho hĺbke, mať správny postoj aj k ťažkostiam, aj k radostiam života, prežívať vnútornú slobodu. Nech nám tento novembrový čas na cintorínoch, s modlitbou na perách za našich zosnulých, pomôže pozdvihnúť náš zrak k skutočnému cieľu – k večnému životu.

Naše aktivity nemajú žiadny zmysel, ak sa „neopru“ o Boha. Bez modlitby sa nedá dobre žiť. Bez modlitby skončia naše snahy v slepej uličke ako stavba Babylonskej veže... rozpadnú sa ako „slávna“ Rímska ríša alebo ako „veľký“ Sovietsky zväz, ktorý mal trvať na „večné časy“. Hovorí sa, že história je učiteľkou života. A z toho sa môžeme poučiť. Ľudská duša je bytostne orientovaná na Boha, preto je veľmi dôležité, aby sme s Ním vytvárali spoločenstvo. V živote sa nám to potom vráti, pretože s počúvaním zistíme, že život je krajší. S Bohom je totiž aj tma svetlom, aj bremeno je ľahšie...

o. Rastislav Baka

Zhromaždenie k veľvojvodcovi Michalovi a ďalším beztelesným mocnostiam

Anjeli ako čisti duchovia istotne nepatria do tej istej kategórie ako svätí muži a ženy,

Gabriela, ktoré povedal Zachariášovi pri zvestovaní narodenia Jána Krstiteľa: „Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Bohom.“ (Lk 1,19.) O anjelovi

Michalovi sa výslovne hovorí, že je archanjel, „jeden z prvých kniežat“, „veľké knieža“. Anjel Rafael zasa po splnení svojho poslania prezrádza Tobiášovej rodine: „Ja som anjel Rafael, jeden zo siedmich, ktorí stojíme pred Pánom.“ (Tob 12,15.) Mená troch archanjelov vyjadrujú ich osobitné úlohy. Tak Michal (Michael) znamená v hebrejskej reči otázku: "Kto ako Boh?!" Je to akýsi druh bojového výkriku, s ktorým vodca nebeského vojska porážal Božieho odporcu - Lucifera a jeho anjelov. Meno Gabriel znamená po

Mená troch archanjelov vyjadrujú ich osobitné úlohy. Tak Michal (Michael) znamená v hebrejskej reči otázku: "Kto ako Boh?!" Je to akýsi druh bojového výkriku, s ktorým vodca nebeského vojska porážal Božieho odporcu - Lucifera a jeho anjelov. Meno Gabriel znamená po

Michalovi sa výslovne hovorí, že je archanjel, „jeden z prvých kniežat“, „veľké knieža“. Anjel Rafael zasa po splnení svojho poslania prezrádza Tobiášovej rodine: „Ja som anjel Rafael, jeden zo siedmich, ktorí stojíme pred Pánom.“ (Tob 12,15.)

Mená troch archanjelov vyjadrujú ich osobitné úlohy. Tak Michal (Michael) znamená v hebrejskej reči otázku: "Kto ako Boh?!" Je to akýsi druh bojového výkriku, s ktorým vodca nebeského vojska porážal Božieho odporcu - Lucifera a jeho anjelov. Meno Gabriel znamená po

slovensky "Boh je silný" a Rafael "Boh uzdravuje".

Kde sa hovorí o týchto anjeloch v Biblii?

Anjel Michal sa spomína niekoľko ráz, V knihe proroka Daniela sa o ňom hovorí v 10. a 12. kapitole. Prvý raz sa spomína ako Danielov pomocník: „*Michal, jeden z prvých kniežat, prišiel mi na pomoc...*“ Inokedy sa uvádza ako osobitný ochranca vyvoleného národa: „*V tom čase povstane Michal, veľké knieža, čo stojí nad synmi tvojho národa ...*“ Ďalej sa spomína v liste apoštola Júdu, a to priamo s označením archanjel: „*Ani sám archanjel Michal, keď sa škriepil s diablom ...*“ Napokon o ňom hovorí Apokalypsa, čiže Zjavenie sv. apoštola Jána: „*V nebi totiž povstal boj. Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi.*“ (Zjv 12,7.) Niektorí biblišti vzťahujú na archanjela Michala aj slová Prvého listu Solúnčanom: „*Keď totiž sám Pán zostúpi z nebies, na povel, na hlas archanjela a Božej trúby najprv vstanú z mŕtvych tí, ktorí umreli v Kristovi.*“ (I Sol 4,16).

O anjelovi Gabrielovi hovorí Biblia štyri razy, a to, podobne ako o Michalovi, dva razy v Danielových proctvách: „*I počul som nad*

Ulainom ľudský hlas, ktorý volal: Gabriel, vysvetli tamtomu videnie!“ „*Ešte som hovoril v modlitbe, keď rýchle priletel muž, Gabriel, ktorého som bol predtým videl vo videní...*“ Tiež dva razy spomína anjela Gabriela Lukášovo evanjelium, keď v prvej kapitole hovorí o zvestovaní narodenia Jána Krstiteľa a o zvestovaní narodenia Ježiša Krista. V obidvoch prípadoch je Božím poslom anjel Gabriel, ako sa to výslovne uvádza vo veršoch 19 a 26.

Anjel Rafael vystupuje vo veľkej časti Tobiášovej knihy ako sprievodca, ochranca a uzdravovateľ. Jeho meno sa výslovne uvádza niekoľko ráz. Rafael je považovaný za anjela prinášajúceho uzdravenie, lebo na Boží príkaz uzdravil Sáru a Tóbiho, a anjela-sprievodcu, pretože sprevádzal a ochraňoval na dlhej ceste Tobiáša.

Úcta svätých archanjelov sa rozšírila v Cirkvi už v skorom stredoveku. V našom liturgickom kalendári má archanjel Michal sviatok 8. novembra spolu s ostatnými beztelesnými mocnosťami a archanjel Gabriel má sviatok 26. marca.

o. Michal

Oznamy farnosti

- pozývame všetky deti a mládež na aktivity, ktoré sa konajú v našej farnosti: vždy v pondelok o 17.00 hod. sú to spoločné športové stretnutia v našom pastorač. centre, po sv. liturgii od 19.00 hod je športové centrum otvorené pre rodiny farnosti, v utorok o 16.00 hod. pozývame mladých do 18. r. na stretká a v piatok sú to stretká detí od 16.00 hod. v pastoračnom centre a **detské sv. liturgie o 18. hod.**

- **zádušná sv. liturgia** za našich zosnulých v rámci dušičkového obdobia bude v **pondelok 1. novembra ráno o 8:00 hod.** Po sv. liturgii bude panychída s hramotami (čítaním mien zosnulých). Večer už potom sv. liturgia nebude

- týždeň od **1. novembra je prvopiatkový.** Spovedať budeme ako obvykle, vždy hodinu pred večernou sv. liturgiou (okrem pondelka).

- Blíži sa čas modlitieb za zosnulých a novembrovej oktávy. Využime príležitosti, ktoré sa nám ponúkajú v podobe **plnomocných odpustkov** na pomoc pre duše zosnulých od 1. do 8. 11. pri splnení podmienok (spoveď, prijímanie, modlitba na úmysel sv. otca, návšteva cintorína s modlitbou za zosnulých).

- o. Parilák z **Koinonie Ján Krstiteľ** pozýva veriacich vždy v **prvý štvrtok** v mesiaci do nášho pastoračného centra na **večer chvál**, najbližšie to bude **4.11.** A takisto aj na liturgiu s modlitbami za uzdravenie, ktorá bude **7. novembra** v Bazilike minor v Ľutíne.

- sobota 6. novembra, je **fatimská** preto sa budeme po sv. liturgii modliť pobožnosť **Večeraďa.**

- v **nedeľu 14. novembra** bude pri obidvoch sv. liturgiách **zbierka na Podporný fond arcibiskupského úradu.**

Pre deti a všetky Božie deti

Žalm 147, 12-20 Slávnostné pozvanie na obnovenie zmluvy

Katechéza Jána Pavla II. na všeobecnej audiencii pre veriacich na Námestí svätého Petra 5. júna 2002

1. Chváľ, Jeruzalem, žalm, ktorý bol teraz prednesený, je vzácný kresťanskej liturgii. Liturgia často spieva žalm 147 a aplikuje ho na Božie slovo, ktoré sa „rýchlo šíri“ po zemi, ale aj na Eucharistiu, ozaj najlepšiu pšenicu, ktorú nám Boh uštedruje, aby „sýtil“ hlad človeka.

Origenes v jednej zo svojich homílií, preložených a rozšírených na Západe svätým Hieronymom, komentuje náš žalm tak, že spája práve Božie slovo a Eucharistiu: „My čítame sväté Písmo. Myslím, že evanjelium je Kristovo telo; myslím, že sväté Písmo sú jeho náuka. A keď hovorí: Ak nebudete jesť moje telo a piť moju krv, hoci tieto slová možno chápať aj o Tajomstve (eucharistickom), predsa Kristovo telo a jeho krv sú skutočne slová Písma, je to Božia náuka. Keď pristupujem k Tajomstvu (eucharistickému), a padne nám čo len odrobinka, cítime sa stratení. A keď počujeme Božie slovo a do uší sa nám vlieva Božie slovo a Kristovo telo a jeho krv a my myslíme na niečo iné, nevystavujeme sa veľkému nebezpečenstvu?“

Odborníci poznamenávajú, že tento žalm treba spojiť s predchádzajúcim do jednej skladby, ako je to v hebrejskom origináli. Máme tak totiž jeden ucelený chválospev na počesť stvorenia a vykúpenia, ktoré uskutočnil Pán. Otvára sa radostnou výzvou k chvále: „Chváľte Pána, lebo je dobré ospevovať nášho Boha, lebo je milé hlásať jeho slávu“ (Ž 147, 1).

2. Ak zameriame našu pozornosť na tento; úryvok, môžeme rozlíšiť tri momenty chvály uvedené výzvou, ktorá sa obracia na sväté mesto Jeruzalem, aby chválilo a oslavovalo svojho Pána.

V prvom bode vystupuje na scénu Boží historický čin. Je opísaný sériou symbolov, ktoré predstavujú dielo ochrany a opory, ktoré poskytol Pán mestu na Sione a jeho synom. Predovšetkým sa tu pripomínajú „závory brán“, ktoré spevňujú a robia nedobytnými brány Jeruzalema. Azda tu žalmista naráža na Nehemiáša, ktorý opevnil sväté mesto znovu postavené po trpkom zážitku babilonského exilu. Brána je okrem iného znakom, ktorý označuje celé mesto v jeho súdržnosti a pokoji. V jeho vnútri, predstavenom ako bezpečné lono, sa synovia Siona, teda mešťania, tešia pokoju a istote, zahalení ochranným plášťom Božieho požehnanie.

Obraz radostného a pokojného mesta sa zvyrazňuje ako najvyšší a drahocenný dar pokoja, ktorý zaisťuje bezpečnosť hraníc. Ale práve preto, že pre Bibliu pokoj - šalom nie je negatívny pojem,

o. Michal